

A Hříšnost Kanaanců

- ❖ Archeologie odhalila, že náboženství Kanaánu bylo přesně to, co říká Bible: čarodějnictví, věštění, komunikace s mrtvými, spiritismus – a obětování dětí! (5. Mojžíšova 18,9-12). K tomu je třeba připočíst obřad "posvátné prostituce" – který obsahoval velmi málo posvátného – praktikovaný jak kněžími, tak kněžkami.
- ❖ Ačkoli tyto praktiky byly běžné již v Abrahamově době, Bůh jim dal více než 400 let času, aby své chování napravili.
- ❖ Nakonec bylo nutné skoncovat s těmito úchylnými obřady, které snižovaly morálku lidí a povzbuzovaly všechny druhy neřestí. Vyhlazení Kananejců by zabránilo – alespoň na čas – morálnímu úpadku lidstva.

B Nejvyšší Soudce

- ❖ Láska a spravedlnost jsou základem Božího charakteru. To z něj dělá spravedlivého a nestranného soudce, který odkládá trest, aby se hříšník obrátil, ale který nebude tolerovat zlo navždy.
- ❖ Válka za dobytí Kanaánu nebyla vedena z imperialistických pohnutek, ale na Boží příkaz vykonat trest, který si jeho zlí obyvatelé zasloužili.
- ❖ Boží touhou bylo ustanovit na tomto území spravedlivou vládu, která by byla příkladem pro všechny národy, motivovala je k tomu, aby pozvedly své morální koncepty, a tak dosáhly stavu míru a spravedlnosti po celém světě (5. Mojžíšova 4,5.6).

C Vyhnaní nebo vyhlazení

- ❖ Biblicky měly být války omezeny na specifické situace a byly definovány samotným Bohem. Toto jsou pravidla, kterými se řídily Bohem schválené války:
 - Profesionální armáda nebyla povolena
 - Vojáci nebyli placeni a někdy si nemohli ani vzít kořist
 - Bylo mu dovoleno vést válku za dobytí nebo obranu Zaslíbené země pouze v tomto konkrétním historickém okamžiku
 - Vedli je proroci inspirovaní Bohem (například Mojžíš nebo Jozue)
 - Před bitvou byla nutná duchovní příprava
 - S Izraelitou, který se nepodřídil pravidlům války, bylo zacházeno jako s nepřítelem
 - Při mnoha příležitostech Bůh zasáhl přímo do bitvy

D Možnost volby

- ❖ Celé území Kanaánu bylo prohlášeno za anathemu, to znamená zasvěcené zničení. Všechno živé mělo zemřít (Deuteronomium 20,16-18; Jozue 10,40). Existovaly však výjimky:
 - Ti, kteří byli určeni ke zničení a kteří poslouchali Boha, mohli žít (např. Rachab)
 - Izraelité, kteří neposlechli Boha, měli zemřít (např. Achan)
- ❖ Před Bohem se na Kananejce a Izraelity pohlíželo stejným způsobem: nestranně. Rozdíl byl v tom, že někteří se rozhodli tvrdošijně vzdorovat Bohu a jiní se rozhodli ho poslouchat.
- ❖ Nyní je rozhodnutí stále na nás. Až Ježíš přijde, budeme spaseni nebo zničení naší vlastní volbou.

E Vládce pokoje

- ❖ Ježíš je nazván "Knížetem pokoje" (Izaiáš 9,6). On přišel, aby přinesl pokoj, a bude vládnout v pokoji (Jan 14,27; Izaiáš 60,17). Dokud se však jeho království pokoje nestane skutečností, zůstáváme na území zmítaném válkou, ponoření do kosmického konfliktu mezi dobrem a zlem.
- ❖ Když syrská armáda obléhala Dótan, aby zajala proroka Elizea, neprosil Boha, aby nebeská armáda kolem něj zničila Syřany. Místo toho požádal, aby přivedli oslepenou syrskou armádu do Samaří, aby tam mohl být nastolen mír mezi dvěma válčícími národy (2. Královská 6,12-23).
- ❖ To je příklad, který nás učil Ježíš. Vždy hledejte mír v konfliktu. Přemáhejte zlo dobrem (list Římanům 12,20.21).